

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

11 جون 2019

. صلاح . سعیدی

رهایی زندانیان - عدالت و ما!

عدالت نسبی است و در دنیای ما عدالت مطلق وجود ندارد!

آنهایکه اقارب و جگرگوشه های خویش را در انفجار، و انتحار کور و کر ضد اسلامی و ضد انسانی از دست داده اند ایشان را به مشکل میتوان قناعت داد تا رهایی، شفقت و لو عدالت نسبی را در حق کسانی قبول کنند که به نحوی نام شان و یانام گذاشته شده به ایشان سبب شهادت و یا معیوبیت جگر گوشه های شان شده و این قهر و غصه قابل فهم هم است.

در تحقیق و بررسی قضایا در مورد هر قضیه دهها احتمال طریق وقوع تخلف و انگیزه وقوع تخلف، جرم و مشکوک و یا متخلف متعدد مطرح شده میتواند و ممکن اند.

مستتق با داشتن دوسیه مربوطه و تحقیق حتی در صورت اقرار (ممکن به خاطر تذکیه) به تخلف و جرم اتمام حجت میکند و با تحقیق به تدریج الترناتیف و انگیزه های ممکن و فاعلین ممکن را نفیه کرده و به یک یا دوشخصر شخص مشکوک، متهم و متخلف به میرسد. علیه مشکوک و متهم با در نظر داشت شواهد بدست آمده نزد قضاء و قاضی اتهام ابلاغ و اقامه دعوی میکند.

در تاریخ قضا، قضاوت و عدالت در طول تاریخ با وجود بخش از دلایل و شواهد عینی و مادی حالات وجود دارند که شخص بی گناه را متخلف گفته محکوم کرده اند و در یافتن متخلف و مجرم خطاهای هم صورت گرفته، بر علاوه اینکه عدالت تأمین نه شده، بی عدالتی هم صورت گرفته.

موارد تأسف و تأثر بر قربانی ناحق بخاطر اجرای جزا و در موارد جزاهای غیر قابل تصحیح و ناوقت شده. جزاهای داده شده که مثلاً ناحق و به صورت غلط جزا به انسان بی گناه با قطع مثلاً دست و سر قطع و حبس سپری شده که بعداً ثابت شده که وی مجرم نه بود و مجرم کس و شخص ثالث است، در تاریخ عدالت در جهان وجود دارند.

صدور حکم عادلانه در قضایای انفرادی در میدیا، فیسبوک و تلویزیون بدون داشتن دوسیه کامل مربوطه و بدون داشتن جزییات هر قضیه به صورت جداگانه، سخت دشوار و حتی در موارد ناممکن و غیر عادلانه و در موارد زیاد همراه باپیشداوری ها بوده میتواند و است.

تحلیل سیاسی و قضاوتها و لو با نیت پاک خدمت حق و ادای رسالت در برابر خواننده بر بنیاد و متکی به معلومات دست داشته مطبوعاتی بر بنیاد تسلسل منطقی معلومات دست داشته میدیایی و اینکه ازین و یا آن قضیه کی منفعت میبرد به نتیجه گیری های معین میرسیم که در صورت جدی بودن باید به مستندات دیگر مراجعه شود و اتهام به صورت جدی و رفتن به سایر مستندات تحقیق شود.

مسائل اند سخت قابل توجه و دقت!

شهادت قومندان بند سلما شهید اندرابی به نفع و خواست کیست و چه منابع از آن منفعت میبرند؟

جواب منطقی و مطابق تهدیدات حکومتی و رسمی های ایران در مخالفت به اداره و منجمت آب افغانستان، توسط افغانها و با در نظر داشت تجارب گذشته، جواب واضح همین میدهد که منابع و نوکران ایران در شهادت این قومندان علاقمند اند و در مطابقت به برنامه های شان است که این عمل و اعمال مشابه صورت میگیرند. اما این تسلسل منطقی دیگر امکانات را رد و یا منتفی کرده نمی تواند. اینکه این شهادت به طور کلاسیک صورت میگیرد و یا به نحوی پیچیده و به شکل که رد پای ایرانی را گم کند، موضوع تحقیق و تجسس بیشتر است که مراجع تحقیق و استخباراتی باید آنرا جستجو کنند.

و اما رهایی زندانیان و رئیس جمهور کشور:

اولاًکسانیکه جزای حبس شان دارد در حال تکمیل شدن است و یا کسانیکه مدت حبس شان پوره شده و به گمان اینکه خطر ناک اند، شیخ فانی و یا مریض اند، باقی ماندن شان در زندان درست است و یا خیر؟ این وجبیه مراجع عدلی

و قضایی نیست که درین موارد دقت و تطبیق قانون کنند؟ مسلماً که بلی. درین صورت مفهوم و استعمال کلمه رهایی دقیق نیست.

این تصامیم رئیس جمهور قرار معلومات شامل حال کسانی هم است که از شش ماه تا ۴ سال محکوم به زندان اند. ما میدانیم که چنین اشخاص نه قاتل و نه جنایتکار اند، چي قاتل و جنایتکار به جزاء های بالاتر محکوم اند.

از جانب دیگر رئیس جمهور کشور مطابق قانون در آغاز پروسه اجراءات جزایی، در جریان آن، بعد از صدور حکم و یا بعد از سپری شدن بخش از تطبیق جزاء، با ذکر دلایل و بدون ذکر دلایل صلاحیت دارد که شخص و یا اشخاص را مورد عفو و شفقت قرار دهد.

بلی حریت و آزادی نعمت و حق هر انسان است. آزادی هیچ کس را نمی توان بدون حکم محکمه سلب کرد و یا بدون مجوز قانونی در زندان و توقیف نگه داشت! نگه داشتن افراد بدون مدت زمان مجوز قانون بدون سرنوشت و سر درگمی لکهء ننگ بر عدالت و انسانیت است. متخلف است، اقامهء دعوی و مستحق اعدام است، اعدام. اما بدون سرنوشت با پیشداوری ها به خاطر زبان، سمت و دین در توقیف زندان نگه داشته حرام، غیر انسانی و قابل قبول نیست. اگر محکمه جزای تعیین کرد و جزا سپری شد، نمی توان کس را بخاطر خطرناک بودن در آینده از همین حال مورد پیگرد قرار داد. این انسانی نیست!

از تخلف و جنایت تعذیب، تحقیر، سوء استفاده از موقف دولتی در حق هر کس، در حق زندانی و وجود زندانهای غیر مشروع داخلی ها و خارجی ها در کشور ما را اصلاً نمی توان برایش هیچگاه کدام مبرر و مجوز یافت.

از احیای و وجود دهها زندان خارجی ها در کشور ما اصلاً میتوان و صرف مانند لکهء ننگ و عار برای حاکمیت های افغانی و خارجی یاد آوری کرد. وجود چنین زندان های مخوف در پنجشیر، بگرام و سایر نقاط دیگر کشور دیگر بر کس و یا پوشیده نیست!

هیچ کس را نمی توان بعد از سپری شدن حبس معینه در زندان نگه داشت!

مسوولین زندانها، قضات و خازنوالی، مراجع دست اول کشور و رئیس جمهور کشور مکلف به حمایت از افغانها و حقوق اتباع (حقوق و وجایب) ایشان است!

مسوولین زندانها و توقیفگاه های قانونی کشور در محلات و اماکن رسمی وجود داشته و باید به صورت دوامدار با کنترل داخلی و خارج از آن توسط مراجع عدلی و قضایی نظارت شود تا کس در آن حتی یک لحظه هم بدون مجوز شود.

در جهان و افغانستان کسی به خاطر اینکه در آینده ممکن جنایت و تخلف کند به زندان نگه داری شده نمی تواند و این توهین است به عدالت و انسانیت تا کسی را به خاطر زبان، سمت، لباس، چهرهء ظاهری و اعتقاداتش بدون عمل جرمی به توقیف و زندان نگه داشت و یا آزادی اش را سلب کرد! چنین تخلفات و اعمال ننگین در کشور ما در دو دههء اخیر چه که در چندین دههء اخیر وجود داشته و دارند!

بلی زندانی و محبوسیکه مدت حبس اش را سپری کرد باید از حبس رها شود و این حق وی و امر قانون است. مدت سال زندان با مدت سال عادی متفاوت است. از مدت سال زندانی، روزهای رخصتی های منفی شده و در تمام جهان مطابق به قانون محبوس با سپری کردن نصف زندان به استثنای چند مورد خاص با سپری کردن پروسیجر های خاص از زندان به تضمین رها شده میتواند! چنین اشخاص از طرف شخص اول کشور مورد عفو و یا تحت شرایط خاص به حاضری دهی هر روزه از زندان و چنگال قوی قانون و مراجع امنیتی رها میشود. مسألهء شیخ فانی، مریض و صغار نیز مورد شفقت قرار گرفته میتوانند!

چنانچه گفته آمدیم آنهایکه مدت کم حبس شان باقی ماند و بعد از مدت کم باید رها شوند، به منظور اصلاح، تربیت و اهداف خیر چند روز قبل از مدت زمان رها شده، مورد شفقت رئیس جمهور کشور قرار گیرند گرفته میتوانند که یک امر معمول است! تجاویز و تهمت های غیر مسلکی و جاهلانه درین خصوص غیر قابل قبول اند.

در هیچ یک از موارد فوق که جزئیات متعدد نظر به کیس های مختلف دارند، کس تضمین کرده نمی تواند که ازین شفقت حتماً و حتماً در تمام موارد استفاده مثبت خواهد شد و یا مورد سوء استفاده و شرارت بیشتر قرار نه خواهد گرفت. در مورد هیچ تضمین وجود داشته نمی تواند و نیست!

و اما در مورد کیس و قضیهء ما که اخیراً رئیس جمهور عدهء از افراد توقیف شده و یا محبوسیکه مدت حبس شان از شش ماه تا ۴ سال بوده و عدهء زیاد شان مدت زیاد حبس خویش را سپری کرده اند و بعضی شان تا تعداد ۹۰۰ تن رها میشود و ما بدون داشتن جزئیات این قضایا از کلمات رکیک و غیر مناسب و غیر قانونی، غیر مسوولانه اظهار برداریم، اولاً نادرست، پیشداوری، بحث غیر مسلکی و روش نادرست است.

بار دیگر تاکید داریم که مدت حبس از ۶ ماه تا ۴ سال شامل جزاء های کسانی نمی گردد که جرایم بزرگ را مرتکب شده باشند.

قاتل و مجری جرم کلان با در نظر داشت مدت جزای الی چهار سال بیشتر است و شامل حال ما نیست. علاوه برآن در موارد ازین حد اکثر ۴ سال مدت از حبس شان نیز سپری شوه که به صورت انفرادی باید مورد بررسی قرار گیرد.

تبلیغات علیه حاکمیت و رئیس جمهور غنی به این مناسبت کردن که «این تروریستها را رها میکند، جنایت کاران را رها میکند و تضمین وجود ندارد که واپس جنایت خواهند کرد و یا نه؟» در مواردی هم استدلال احمقانه و غیر انسانی بیش نیست و چنین عام سازی ها قابل قبول نمی باشند.

بر رئیس جمهور و سیستم عدلی نظام است تا بر بنیاد مکلفیت های خویش از وجود غیر قانونی افغانان در محابس قانونی و غیر قانونی در داخل و خارج از افغانستان نظارت عملی کنند.

به این ترتیب چنانچه گفته آمدیم به این تدبیب درست است که از افراد محبوس در افغانستان که از مدت زندان شان مدت کمتر باقی مانده است اخیراً به فرمان رئیس جمهور چیزی کم تر از نه صد تن رها میشوند که ایشان شامل این کتگوری های فوق بوده و ممکن در موارد اصولاً تمام شرایط عام مراعات نه شود، اما چون مدت حد اکثر جزای شان ۴ سال است،

لذا تبلیغات علیه این رهایی زندانیان غیر متناسب و انگیزه های دیگر غیر از عدالت دارد و مردود اند.
و ما علينا الا البلاغ المبین
د. صلاح . سعیدی